

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 6T/10/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7623010076
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Šťastná
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2023:7623010076.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves samosudkyňou JUDr. Katarínou Šťastnou na hlavnom pojednávaní konanom dňa 31. októbra 2023 takto

r o z h o d o l :

r o z h o d o l :

obžalovaný:

A. B., nar. XX.XX.XXXX v Slovinkách, trvale bytom C. XXX, XXX XX C., toho času v D. E. D. F.

uznáva sa za vinného, že

- že dňa 15.12.2022 v čase okolo 13.30hod v obci Švedlár, okres G., v rodinnom dome s popisným číslom 472, po tom, čo si našiel vlas na naberačke, s ktorou si naberal v kuchyni jedlo, vošiel za svojou manželkou H. B., nar. XX.XX.XXXX, do priestorov spálne, ktorá v tom čase ležala na posteli, kde ju najprv raz udrel ľavou rukou do oblasti pravej časti hlavy a ucha, a následne sa jej slovne vyhrážal, že ju do večera aj tak zabije a že ešte dostane, kde týmto konaním vzbudil u poškodenej dôvodnú obavu o jej život a zdravie, a to vzhľadom na predchádzajúce násilné konanie voči nej, čím jej týmto konaním spôsobil povrchové poranenie vlasatej kože hlavy

teda

- inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to vzbudilo dôvodnú obavu, a čin spáchal na chránenej osobe - blízkej osobe

čím spáchal

- prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písmeno b/ Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona a § 127 ods. 4 Tr. zákona

za to mu ukladá

Podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, 4 Trestného zákona trest odňatia slobody v trvaní 16 (šesťnásť) mesiacov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona na výkon trestu odňatia slobody sa zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátor Okresnej prokuratúry Spišská Nová Ves doručil tunajšiemu súdu dňa 10.02.2023 obžalobu na obvineného A. B. za prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zákona na tom skutkovom základe, že dňa 15.12.2022 v čase okolo 13.30hod v obci Švedlár, okres G., v rodinnom dome s popisným číslom 472, po tom, čo si našiel vlas na naberačke, s ktorou si naberal v kuchyni jedlo, vošiel za svojou manželkou H. B., nar. XX.XX.XXXX, o ktorej vedel, že je osobou vyššieho veku, čo mu uľahčilo spáchanie skutku, do priestorov spálne, ktorá v tom čase ležala na posteli, kde ju najprv raz udrel ľavou rukou do oblasti pravej časti hlavy a ucha, a následne sa jej slovné vyhrážal, že ju do večera aj tak zabije a že ešte dostane, kde týmto konaním vzbudil u poškodenej dôvodnú obavu o jej život a zdravie, a to vzhľadom na predchádzajúce násilné konanie voči nej, čím jej týmto konaním spôsobil povrchové poranenie vlasatej kože hlavy.

Na hlavnom pojednávaní urobil obžalovaný vyhlásenie podľa § 257 Tr. poriadku, že je nevinný.

Súd vo veci rozhodol rozsudkom vyhláseným dňa 31.05.2013 tak, že obžalovaného uznal vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 30 ods. 1,2 písm. b/ Tr. zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c/, písm. e/ Tr. zákona a §127 ods. 3,4 Tr. zákona. Voči uvedenému rozsudku podal obžalovaný odvolanie a Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 21.07.2023 sp. zn. 4To/61/2023 zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znova prejednal a rozhodol. Vo svojom uznesení krajský súd uviedol, že rozsudok okresného súdu považuje za predčasný, pretože neboli vykonané všetky dostupné dôkazy a dôkazy, ktoré neboli vykonané, neboli vyhodnotené. Uložil tunajšiemu súdu pokúsiť sa vypočuť poškodenú, aj keď ide o obzvlášť zraniteľnú obeť a vypočuť svedkov I. B. a J. B. s tým, že po výsluchu J. B. bude úlohou súdu posúdiť, či je potrebné do konania pribrať znalca alebo nie. Taktiež uložil tunajšiemu súdu podrobne odôvodniť najmä právnu kvalifikáciu ustanovenia §139 ods. 1 písm. e/ Tr. zákona.

Súd v zmysle pokynov krajského súdu vykonal dopĺňujúce dokazovanie.

Poškodená - svedkyňa H. B. prišla osobne na hlavné pojednávanie, kde bolo možné na prvý pohľad vidieť, že sa pohybuje ťažkým spôsobom za pomoci dvoch francúzskych barlí. Vo svojej výpovedi uviedla, že nevie, čo má jej muž proti nej. On furt do nej niečo rýpe. Vtedy mali normálny deň, od rána do obeda bolo dobre. Šiel upratovať dvor vonku, ona robila olovrant, zavolała syna cez okno, aby sa šiel najesť a obžalovaný jej vravel, že dneska dostaneš, kým prídem dnu. Stihol prísť skôr ako prišiel syn, ktorý bol tiež na dvore. Išiel si urobiť kávu a udrel ju po hlave zozadu. Bolo jej z toho zle, tak ho pýtala, nech ju odnesie ležať do spálne, ale on jej nepomohol, ešte s takým krikom povedal, že do večera dostane. Nevie, či jej povedal, že ju zabije, to už nevie. Potom prišiel syn a pýtal sa jej, čo jej je, tak mu povedala, že ju udrel. K. povedala, že ide na políciu. Muž sa smial, on si myslel, že nevie ani komunikovať. Aj syn si myslel, že nič z toho nebude, že policajti prídu len tak to vyriešiť. Ona by to už tak nenechala. Povedala si dosť, už stačilo. On do nej stále rýpal až kým ju neudrel, až vtedy mal pokoj. Nohu jej tak zlomil, že bola operovaná, to mu nestačilo, že ju kvôli nemu operovali. On si ju nezobral z lásky a takto to šlo od začiatku, ale ona už s ním nechce žiť, chce sa rozvieť. On mal milenkú, toho mesiaca zomrela. Ju ohováral, že mala milencov, ale to bolo za slobodna, od kedy je vydatá, starala sa o rodinu. Zo spálne volala policajtov a oni už potom prišli. Udrel ju, keď zavolała políciu. Chcela si ublížiť tabletkami, chcela zomrieť, lebo takto už nechce žiť. On sa jej posmieval, že tabletky užíva. Nezniesla už život, čo mala. Buď sa chcela zabiť ona alebo nech ju zabije on - manžel.

Na návrh prokurátora bol za účelom odstránenia rozporov prečítaný prepis jej výpovede z prípravného konania vykonaný na kamerový záznam.

K rozporom vo svojej výpovedi svedkyňa - poškodená uviedla, že to, čo vypovedala v prípravnom konaní, čo bolo prečítané, tak to bolo, veď on (obžalovaný) by to mal tiež vedieť a povedať. Už nepamätá, čo jej vykrikoval, či ju zabije. Kričal na ňu, mala strach. Mala ho rada, má ho v srdci, nikto jej ho nevyberie a on takto proti nej. Svedkyňa sa po týchto slovách rozplakala.

Obžalovaný k výpovedi svedkyne uviedol, že všetko to je klamstvo. Aký olovrant varila, keď ten je o 16:00 hod., on sa o pol druhej prišiel najesť. Žiadne pokrikovanie na ňu z dvora nebolo. Keď prišiel do vnútra, tak chvíľu tá hádka kvôli guľášu trvala, ale potom bol vonku, do vnútra už nešiel. Tiež s tou políciou bolo, že nie ona zavolała políciu ale syn vytočil políciu.

Svedkyňa k vyjadreniu obžalovaného uviedla, že číslo na políciu každý naspamäť vie. Kto by nevedel číslo 158, on z nej blázna chce urobiť.

Svedok I. B. vo svojej výpovedi uviedol, že v ten deň rúbalo drevo, otec vošiel do domu a už počul len krik. Chcel ísť do domu, ale potom si to rozmyslel, že nie, až keď prestane ten krik. Nič konkrétne kričať nepočul. Tak furt rúbalo drevo, krik prestal. Matku potom zbadal v okne a ukazovala mu rukou, že dostala (názorne ukázal, že dostala rukou po hlave). Vošiel do domu, otec už bol vonku, tak sa mamy opýtal, čo chce teraz robiť, či to nechá tak alebo bude volať policajtov. Mama plakala a bola rozrušená od strachu. Nepovedala mu nič, čo jej otec povedal. Povedala mu, že chce volať policajtov. Povedal jej, že dobre a spýtal sa jej, či vie číslo. Číslo vedela. Mamu potom nechal tak, šiel k bratovi asi 50 metrov povedať mu, čo sa stalo. On sa ho pýtal, čo chce mama teraz robiť, či chce volať policajtov. Povedal mu, že chce volať policajtov, tak aj brat povedal, že dobre, nech volá.

Na návrh prokurátora za účelom odstránenia rozporov bola prečítaná výpoveď svedka z prípravného konania, ktorý na otázku, či je pravda, čo uviedol v prípravnom konaní vo svojej výpovedi, že potom čo prišiel k mame, tak mu povedala, že otec ju udrel, pretože našiel v guľáši jej vlas a potom jej povedal, že ju do večera aj tak zabije, svedok uviedol, že áno, je to tak ako povedal v prípravnom konaní. Matka mu povedala tieto slová potom, keď ho už policajti brali.

Obžalovaný k výpovedi svedka uviedol, že on nič nemohol počuť, hádka bola kvôli vlasu v guľáši. Nemohol počuť, že by sa jej mal vyhrážať.

Svedkyňa J. B. B. vo svojej výpovedi uviedla, že H. B. je jej pacientkou od marca 2017 s diagnózou zmiešaná úzkostná depresívna porucha. Z psychiatrického hľadiska uvedenú poruchu považujeme za ľahšiu, prejavuje sa ľahkou depresívnou náladou a úzkosťou. U osôb s touto poruchou je znížená frustračná tolerancia, tieto osoby sú senzitivne a menej odolné voči záťaži. Ako psychiatrička a zároveň súdna znalkyňa sa vie vyjadriť ku všeobecnej vierohodnosti pacientky, pričom u pacientov s touto poruchou nedochádza k zmene vierohodnosti, pacienti vedia správne vnímať prežitú udalosť a správne ich reprodukovať. Poškodená nie je od marca 2017 v jej kontinuálnej liečbe, ak má stavy, že sa cíti horšie, tak príde. Počas kontrol u nej uvádza disharmonické manželstvo. Na kontrole v máji 2022 uviedla, že ju manžel udrel, tiež na kontrole v januári 2020 uviedla, že manžel je rovnaký a v novembri 2017 uviedla, že manžel kričí a ona má potom strach a depresie. Takéto správanie sa určite podpisuje na zhoršení jej psychického stavu. Poslednú kontrolu má zaznamenanú 07.06.2023, kedy prišla aj so svojim synom. Aktuálne jej zdravotný stav nepozná. Ku dnešnému dňu sa oboznámila s dostupnou liekovou kartou a tam je uvedené, že užíva antidepresíva, ktoré sa predpisujú aj proti bolesti. Taktiež jej bol prepísaný liek na spanie G. a L., ktorý je na uvoľnenie úzkostí.

Po vykonanom doplnenom dokazovaní hodnotil súd všetky dôkazy jednotlivo a v ich súhrne podľa § 2 ods. 12 Trestného poriadku a dospel k záveru, že vina obžalovaného bola bez pochybností preukázaná.

Oproti obžalobe súd upustil od právnej kvalifikácie ustanovenia § 139 ods. 1 písm. e/ Tr. zákona, pretože nemal preukázané, že obžalovanému malo uľahčiť spáchanie skutku to, že poškodená je osobou vyššieho veku. Tak obžalovaný ako aj poškodená sú osobami vyššieho veku, sú dlhé roky manželmi a z konania obžalovaného je zrejmé, že sa ho dopustil v rámci bežného manželského spolužitia bez špeciálneho uvedomenia si obžalovaného, že jeho manželka je osobou vyššieho veku. Z uvedeného dôvodu súd upravil skutkovú vetu tak, ako je uvedená vo výroku tohto rozsudku.

Aj keď obžalovaný svoju vinu popieral, mal súd za to, že jeho vinu preukazuje vykonané dokazovanie, pričom doplnené dokazovanie vinu obžalovaného ešte viac podporilo.

Poškodená vypovedala, že obžalovaný sa jej mal vyhrážať bitkou, že ju udrel po hlave, že na ňu kričal, že mala strach a že takéto konanie obžalovaného už pre ňu nebolo únosné, chcela zomrieť a buď sama sa chcela zabiť tabletkami alebo aby ju on zabil. Uviedla, že obžalovaný jej zlomil nohu a to mu nestačilo. Stále do nej rýpal a až kým ju neudrel tak nemal pokoj. Aj keď jej výpoveď na hlavnom pojednávaní obsahovala rozpory s jej výpoveďou v prípravnom konaní, súd mal za to, že v podstatných okolnostiach vypovedala zhodne, keďže zopakovala, že obžalovaný na ňu kričí, že ju udrel a že sa jej vyhrážal, z čoho má ona strach a zle to na ňu vplyva. Poukázala na predchádzajúce zranenie, ktoré jej obžalovaný spôsobil. To, že si na hlavnom pojednávaní už nepamätala, či obžalovaný použil slová,

že ju zabije, súd nepovažoval za zásadný nedostatok jednak z hľadiska časového odstupu ako aj z celkového rozrušenia poškodenej na hlavnom pojednávaní, ktorá sa počas výpovede pri spomínaní na prežitú udalosť rozplakala.

Svedok I. B. potvrdil, že počul krik a videl, ako mu poškodená ukazovala, že ju obžalovaný udrel, preto poškodená volala políciu. Tiež potvrdil, že je pravda, čo vypovedal v prípravnom konaní, že potom, čo prišiel k mame, tak mu povedala že otec ju udrel, pretože našiel v guľáši jej vlas a potom jej povedal, že ju do večera aj tak zabije.

Svedkyňa J. B., psychiatricka poškodenej uviedla, že poškodená trpí diagnózou zmiešanej úzkostnej depresívnej poruchy avšak pokiaľ ide o všeobecnú vierohodnosť, pri pacientoch s touto poruchou nedochádza k zmene vierohodnosti, pacienti vedú správne vnímať prežitú udalosť a správne ich reprodukovať. Počas kontrol jej poškodená uvádzala disharmonické manželstvo aj to, že ju manžel udrel, že na ňu kričí a ona má potom strach.

Vzhľadom na obsah výpovede svedkyne J. B. B., ktorá uviedla, že aj napriek psychiatrickej diagnóze nedochádza u poškodenej k zmene vierohodnosti, pretože prežitú udalosť dokáže správne vnímať aj reprodukovať, nepovažoval súd za nutné nariadiť znalecké dokazovanie k vierohodnosti poškodenej.

Poškodená vo svojej výpovedi podrobne opísala priebeh správania obžalovaného ako aj to, že má z neho strach, pričom táto jej výpoveď nie je jediným usvedčujúcim dôkazom, nakoľko s touto jej výpoveďou korešponduje obsah prepisu hovoru na tiesňovú linku ako aj obsah trestného oznámenia. Svedkyňa - poškodená sa jednoznačne vyjadrovala, akým spôsobom jej obžalovaný fyzicky ublížil - udretím ruky do pravej časti tváre a ucha a ako sa jej vyhrážal zabitím a zbitím. Fyzické ublíženie je objektivizované lekárskou správou z vyšetrenia, pričom sám obžalovaný potvrdil, že poškodenú udrel, dal jej "zaucho" a potvrdil to aj svedok J. M., ktorý si pamätal, že pri vyťažovaní mu obžalovaný uviedol, že poškodenú udrel. Pokiaľ ide o vyhrážky, obsah týchto vyhrážok bezprostredne po skutku zachytáva záznam v prepise z volania na tiesňovú linku, kde poškodená hovorí o vyhrážkach zo zabitia aj zbitia, pričom vzhľadom na bezprostrednosť tohto dôkazu má súd za to, že slová poškodenej, ktoré uvádzala pri tiesňovom hovore sú vierohodné a poškodená obsah týchto vyhrážok zopakovala aj následne v trestnom oznámení a vo svojej výpovedi. Nepriamo vyhrážky o zbití potvrdil aj syn obžalovaného a poškodenej, svedok J. B., ktorý od poškodenej vie, že sa jej mal obžalovaný takto vyhrážať. Rovnako tak svedok I. B. vo svojej výpovedi potvrdil, že počul krik keď bol obžalovaný v dome s poškodenou a následne mu poškodená ukazovala, ako ju obžalovaný udrel a povedala mu, že sa jej vyhrážal, preto aj volala políciu.

Účinok týchto vyhrážok obžalovaného na poškodenú, a teda jej strach, potvrdzujú nielen slová poškodenej pri tiesňovom hovore, trestnom oznámení a výpovedi, ale aj svedkovia J. M., J. B. a I. B., potvrdili, že poškodená má strach z konania obžalovaného. Rovnako tak jej ošetrojúca psychiatricka J. B. potvrdila, že poškodená jej pri kontrole uviedla, že manžel kričí a ona má potom strach a depresie.

Je nepochybné, že obžalovaný už bol vo vzťahu k násilnému konaniu voči poškodenej právoplatne odsúdený, a to trestným rozkazom tunajšieho súdu sp. zn. 1T/101/2022, kedy poškodená utrpela ťažký úraz. Z vyjadrení poškodenej počas komunikácie na tiesňovú linku, v trestnom oznámení ako aj z jej výpovede je zrejmé, že sa k tomuto zraneniu z minulosti vracia a o to väčší strach mala z konania obžalovaného, keď sa jej po udretí do hlavy a ucha vyhrážal zabitím a bitkou. Strach z ohrozenia poškodenej násilím je zrejmý aj z dotazníka, ktorý s ňou bol vyplnený, kde poškodená potvrdila pocit ohrozenia násilím tým, že už v minulosti na nej násilie spáchané bolo a má stúpajúcu tendenciu. Práve to, že už jej obžalovaný raz zranenie spôsobil, kvôli čomu musela byť operovaná, umocňuje u poškodenej jej odôvodnenú obavu, že sa to pri jeho vyhrážkach zopakuje.

Pokiaľ ide o obhajobu obžalovaného, že je to poškodená, ktorá si na neho pripravila pomstu a chce ho dostať do väzenia, uvedené tvrdenia nevyplývajú zo žiadneho dôkazu.

Charakteristika obžalovaného z obce i ústavu na výkon väzby je kladná a je teda zrejmé, že obžalovaný dokáže rešpektovať pravidlá, avšak zo správania obžalovaného v priebehu súdneho konania bol zrejmý jeho hnev na poškodenú a je zrejmé, že vo vzťahu k poškodenej nedokáže udržať svoje emócie pod

kontrolou, keď z rovnakej pohnútky - vlas v jedle, jej spôsobil v minulosti ťažký úraz a v tomto trestnom konaní nepoprel, že ju udrel do hlavy za ucho.

Obžalovaný svojim konaním naplnil znaky skutkovej podstaty prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Tr. Zákona, pretože sa svojej manželke, s ktorou žije v spoločnej domácnosti, po tom, čo ju udrel rukou do pravej časti oblasti hlavy a ucha, vyhrážal smrťou tým, že jej uviedol, že ju zabije a že dostane, čo u poškodenej mohlo spôsobiť dôvodnú obavu o svoj život a zdravie, pretože agresívne správanie obžalovaného sa opakuje.

Obžalovaný konal ako osoba trestne zodpovedná v priamom úmysle podľa § 15 písmeno a/ Trestného zákona, pretože z jeho konania je zrejmé, že chcel porušiť záujem chránený Trestným zákonom, a to záujem spoločnosti na ochrane pokojného občianskeho spolunažívania pred jeho hrubým narušením konaním, ktoré vzbudzuje dôvodné obavy o život, zdravie alebo spôsobenie inej ťažkej ujmy.

Pri ukladaní trestu obžalovanému vychádzal súd zo zásad pre ukládanie trestov uvedených v § 34 Tr. zákona. Poľahčujúcu okolnosť súd nevzhladol žiadnu a za priťažujúcu okolnosť považoval súd to, že obžalovaný bol už za taký trestný čin odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 1T/101/2022 (§ 37 písmeno m/ TZ), dokonca sa posudzovaného konania dopustil prvý deň plynutia skúšobnej doby tohto odsúdenia. Na základe uvedeného tak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, v dôsledku čoho sa v zmysle § 38 ods. 4 TZ zvyšuje dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Za trestný čin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 2 TZ predpokladá zákon uloženie trestu odňatia slobody na šesť mesiacov až tri roky. Vzhľadom na prevažujúci pomer priťažujúcich okolností dochádza zároveň k zvýšeniu dolnej hranice trestnej sadzby, a teda zvýšená dolná hranica trestnej sadzby o 1/3 je podľa § 38 ods. 8 TZ vo výmere 16 mesiacov.

Vzhľadom na osobu obžalovaného, u ktorej mal súd preukázané sklony k násilnému konaniu s poukazom na predchádzajúce odsúdenie ako aj vzhľadom na charakter a závažnosť spáchaného trestného činu, ktorého sa dopustil opakovane voči totožnej poškodenej, svojej manželke, dospel súd k záveru, že na obžalovaného je možné pôsobiť už len trestom spojeným s obmedzením jeho osobnej slobody, pretože iný druh trestu by u neho neplnil účel sledovaný trestným zákonom. Súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov nepodmienečne a takto uložený trest považuje súd za spravodlivý a má za to, že ním bude zabezpečená prevýchova obžalovaného, teda individuálna prevencia a súčasne naplní prvok generálnej prevencie.

Na výkon trestu odňatia slobody súd zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia podľa § 48 ods. 2 písmeno a/ Tr. zákona, keďže v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu nebol vo výkone trestu odňatia slobody.

O škode súd nerozhodoval, nakoľko poškodená si žiadnu škodu v trestnom konaní neuplatnila.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 (pätnásť) dní od jeho oznámenia na tunajší súd.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je doručenie rozsudku.

V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.

Obžalovaný môže odvolaním napadnúť rozsudok pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe.

Oprávnená osoba sa po vyhlásení rozsudku môže odvolania výslovne vzdať alebo podané odvolanie môže výslovným vyhlásením vziať späť, a to až do doby, než sa odvolací súd odoberie na záverečnú poradu.

Poškodený môže podať odvolanie iba do výroku o škode.